

פרטיכל מישיבת ועדת-העבודה א"ס.

שהתקיימה ביום ג'ה' באדר ב' תשי"א (18.3.51) בטעה 11.00

נוכחו חברי הועדה:

- ד. שרי - היו"ר
- ט. אונא
- ט. בנטוב
- א. גולדראט
- ז. טברסקי
- א. כהן
- י. קנב
- ח. רובין

ס ו ז ס נ י ס :

- ז. שרף - נציג הסנגורן
- י. בר-ניב - מטעם המספטים
- י. קיטרון - מטעם המספטים

היו"ר ד. שרי :

אני פותח את הישיבה.

נציג הסנגורן, סר שרף, רוצה להביא הצעה לסעיף 27(א)(2). על כן, נקדים את הדיון בסעיף זה.

(קורא את הסעיף 27):

- (א) חוק זה אינו חל על העבדות של:
- (1) שוטרים במסגרת ישראל, טוכנים ופקידי מכס כמסמעותם בפקודת המכס;
 - (2) עובדי המדינה שתפקידם מחייבם לעמוד לרשות העבודה גם מחוץ לשעות העבודה הרגילות;
 - (3) יורדי ים ועובדי דיג;
 - (4) אנשי צוות אויר;
 - (5) עובדים בתפקידי הנהלה או בתפקידי הדורסים טירה מיוחדת של אסון איסי;
 - (6) עובדים שתנאי עבודתם ונטיבותיה אינם מאפשרים למעביד כל פיקוח על שעות העבודה והמנוחה שלהם.

(ב) בתעוררו חלוקי דעות אם עובד שייך לאחד מסוגי העובדים שחוק זה אינו חל עליהם, ראוי העובד, המעביד, ועד העובדים במקום, אם ישנו, או מפקח העבודה, לבקש את הכרעת השר והוא יכריע בדבר לאחר שישמע את הצדדים ולאחר שהתייעץ עם ועד העובדים, אם לא הועד ~~שלי~~ **המא** ~~שלי~~ **שלי** את ההכרעה.

ז. שרף :

בהסכמת שרת-העבודה, בדצוני להציע תיקון, סעיף 27(א)(2), ינוסח: עובדי המדינה בדרגות או בטוגים שנקבעו על-ידי הממשלה או על-ידי ~~מי~~ **מי** ~~מי~~ **מי** על-אחר התייעצות עם נציג העובדים.

א. כהן :

אני מעדער על נוסח זה.

ח. רובין :

מתוך הגדרת סעיף (1) ו-(2) אני מבין שעובדי המכס אינם עובדי המדינה; הם שייכים לסעיף (2) כשוכל יתר פקידי הממשלה. יכולים להתעורר ספקות אם שוטרים גם כן עובדי המדינה, ואז כל הסעיף (1) - מיותר.

אני מציע לומר, כי פקידי מכס ושוטרים - אינם כלין כל יתר עובדי המדינה.

י. בר-ניב:

סעיף (1) דן במקרים קונקרטיים שכבר נראים לעין; אחרי כן בא סוג כללי. אפטר לוטר: "אחרי", או "יתר" וכו'. אפטר גם לצרף את שני הסעיפים יחדיו.

ח. רובין:

אני חולק על הפיסקא: "שנקבעו על-ידי המסלה". אני מציע לכתוב במקום זה: "שנקבעו על-ידי טר-העבודה".

בחוק מופיעה לא רק נציגות העובדים, אלא גם האיגוד המקצועי. חוטבני שאין כאן מקום לנציגות העובדים; זהו דוקא ענין לאיגוד עובדי המדינה. אפטר לוטר: "האיגוד המקצועי הטייצג את רוב העובדים", או דבר דומה לזה.

י. בר-ניב:

אני מציע להוציא ענין זה מסעיף 27 ולהעבירו כהסך לסעיף 28.

אשר לענין ההתייעצות - סעיף 30 דן

בכך. אפטר להוסיף בסעיף זה כי הפר לא ישתמש בסמכויותיו מסעיף 28 מבלי להתייעץ.

היו"ר ר. שרי:

חוטבני כי אין כל מחלוקת על כך, מסעיף 27 (א)(1) ו-(2) יעברו לסעיף 28 אשר יכלול סעיפים קטנים: (א)(ב)(ג). סעיף 27 ידון רק על יוצאים טן הכלל, על אלה שמחוץ לסדרות המדינה.

מה שלא היה נוסח הסעיף הראשון מסעיף סעיפים אלה, אם יהיה כל מה שמתוב או רק לגבי שוטרים במסגרת ישראל, ברור מסעיף (ב) צריך לכלול את עובדי המדינה האחרים בדרגות וסוגים, וכו'.

כמו כן נוסחם לאנו מוחקים את הפיסקא של "התייעצות עם נציגי העובדים". סעיף מס' 28 יכלול הוראת זו במור מסעיף קטן מס' (2) או (3).

א. כהן:

ענין זה נראה לי כפותח פתח לכל מיני הסקפות: איזה דרגות ואיזה סוגים, לי היה נראה הרבה יותר אילו היתה המסלה קובעת.

אם הביאו חוק של עובדי המדינה, מדוע סיטאלו את עובדי המדינה? זה מבטל את טעמעותו של החוק לגבי כל עובדי המדינה.

ס. אונא:

לדעתי יש לבטל את שני הסעיפים האלה. בקרינציפ יש לצמצם את מספר האנשים שהחוק אינו חל עליהם. יש כאן אפשרות לקבוע אלה ואלה שבין השוטרים ומבין טוכני הסכס יצטרכו לעבוד או שעות נוספות או בימי המנוחה.

יש עובדי אסר הכרחי להעטיקם בסעות המנוחה וישנם פקרים שהכרחי להגדירם באופן די מצוטצם. ברור שאת אלה צריך לציין. על כל השאר צריכים להיות היתרים בסעיף ההיתרים.

היו"ר ר. שרי:

מה שנוגע לשוטרים ולפקידי סכס, אין זו מסקנה שצריך יהיה לתת להם היתר כללי. במקום שנסאיר מקום למתן היתר כללי, טוב שחוק יקבע את ההיתר לגבי אנשים אלה.

אולי יהיה בכון לומר שחוק זה אינו חל על כל עובדי המדינה, אלא רק על אלה שהמדינה תחשוב לנחויץ להטילו עליהם.

לי נראה שנעיה טוב אם נשאיר את סעיף

27 (א) (1)(2), כפי שהוא.

אני מציע להפריד בין סעות עבודה ובין זמן מנוחה. נדון קודם על סעות עבודה

א. גולדראט:

ואחרי כן על סעות המנוחה הסבועית.

מה זאת אומרת שהמטלה תקבע דרגות וסוגים? אם לפסל תקבע דרגה מסוימת, הרי בעל

א. כהן:

אומת דרגה זקוק לעזרת הכתבנית שלו, לפעמים גם הכליח, או עוזרו וסזכירו. על כן אני מציע להכניס לסעיף מתאים את אפשרות השר להמיר במקרה שיהיה לחץ מיוחד וצורך מיוחד.

יש לזכור שהיתר לסעות עבודה נוספות גורר עמו תשלום עבור סעות נוספות.

י. בר-ניב:

המטלה בפרינציפ מתנגדת לעבודה בסעות נוספות. במקרה שיהיה צורך בסעות נוספות - אנו מתנגדים לתשלום בסכר. אנו דורשים שיחבו לעובד חופשה כתמורה.

ז. שרף:

סעיף מס. 15 מבריל בין עובדים בסכר ועובדים במטכורת חדשית. לעובדים בסכר לעובד חדשי רשאים לתת במקום תשלום -

י. בר-ניב:

חופשה.

יש לי הרעיה שסעיף 11(א)(2) כולל גם את עובדי המדינה.

היו"ר ר. טרי:

הכוונה בנוסח הקיים לא היתה להוציא את עובדי המדינה. הכוונה היתה מסוימת

י. בר-ניב:

מאד, היות ואי-אפשר לראות מדאט את כל התפקידים ואם יתעוררו חילוקי-דעות, בין העובדים ובין הממשלה, האם התפקידים מחייבים או לא, יחליטו שפונים אל השר והוא הקובע.

בתחבורה לפסל ישנם עובדים שכתמורה לסעות העבודה הנוספות וההכרחיות שהם עובדים, אין כל אפשרות לשלם להם בסעות חופשה, כי אז המפעל עלול לאבד כמה ימי עבודה של אותו עובד. אפשר אמנם במקרה זה להזקק לסעיף 4(א)(5) הקובע שאפשר לתת לעובדים בסרות המדינה יום עבודה ארוך יותר מ-8 שעות - בגבול של 10 שעות ליום, והממוצע לסנה או לחצי שנה יהיה - 47 שעות עבודה בסבוע.

רק לגבי מקרים מסעיפים 4, 2, 5, 11-11

ו-11 אינם עוזרים, בא סעיף 27. זו היתה הכוונה.

לפי סעיף 27(2), האם עובד כזה מקבל איזו שהיא תמורה?

ס. בנטוב:

זה טעון הסדר שיהיה עם ארגון עובדי המדינה.

י. בר-ניב:

חושבני הכוונה כאן להפלות את העובד. את יע צורך שבעבודה מסוימת יעבדו

ס. בנטוב:

יום יום 12 שעות, יש למנות לתפקיד זה עובדים. אבל אם זה רק מקרה - סותר לממשלה לחייב את העובד לעבוד. אבל מצד שני צריכות להיות זכויות נגדיות לעובד. אם אומרים שהוא יקבל חופש נוסף, זה לפני כל שאר המעסיקים ומעיה זה אינו דרוש. לא צריך ליצור סטיבוריה כל אנשים שחום זה אינו חל

לר/אש

ועדת החוקה
(13.3.51)

אני מסיר את הצעתי.

ז. שרף:

היות וסר שרף מסיר את הצעתו, נסייט קודם את הדיון על סעיף 27 ואחרי כן

היו"ר ר. שרף:

בחזור לסעיף 21.

י. בר-ניב:
את סעיף 27 יש לחלק ל-3 סוגים:
יש סוג אחד של עובדים שעליהם יבוא קודקס מיוחד - הכוונה ליורדי-ים, עובדי דייג, וצוות אויר. לגביהם יבוא חוק עבודה מיוחד אשר יספיל בכל הפרובלמות הספציפיות שלהם.

סוג שני - אנשים שאינם זקוקים להגנת חוק זה.

סוג שלישי - אנשים אשר העובד אינו יכול להיות אחראי להם, כי אינו יודע את שעות עבודתם.

ס. אונא:
אני חוזר על דתי שיש לבטל סעיף זה. ביחס למעסיקים 5 ו-6, - הסעיף היחיד שאני יכול לקבל הוא סעיף 5 הכולל סוג מצומצם של אנשים שהסעיף חל עליהם ואלה הם האנשים שהחוק למעשה אינו חל עליהם.

אחרת הדבר בסעיף 6 שניתן בצורה רחבה כל כך הפותחת פתח לאפשרויות רבות.

י. בר-ניב:
אם לא יהיה סעיף 6, אותו אדם קיים עובד ועל כן כאילו חל עליו החוק ונותן העבודה אחראי לעבודתו בבית.

היו"ר ר. שרף:
להפריד
עלינו להחליט אם יש/אם אי תחולת החוק על שעות עבודה ועל ימי מנוחה.

ההצעה שהביא סר שרף, פירושה היה שחוק זה אינו חל על עובדי המדינה. מאחר שהוא מסיר את הצעתו, עלינו להחליט אם החוק מספק או שיש צורך בתקונים.

ס. בנטוב:
אנינו יכולים ליצור מצב של איזה שהוא סוג של עובדים ישאר מחוץ לחוק. אני מציע להוציא מכאן את טוכני ופקידי המכס.

י. בר-ניב:
מבחינה מעשית אפשר לצרף את ענין פקידי וטוכני המכס לסעיף 2.

סעיף (א) (1) ישאר רק לגבי-שוכרים במסגרת ישראל; סעיף א (2) ישאר כפי שהוא.

היו"ר ר. שרף:
עלינו להצביע בעד ביטול או אי-ביטולו של סעיף 27 (א) על מקומו של הסעיף תהיינה שתי דעות.

לר/אט

ועדת החוקה
(13.3.51)

ה צ ב ע ה

- 4 - בעד ההצעה להשאיר את סעיף 27(א)(2) בתכנון
- 2 - בעד סחיקת הסעיף

הוחלט להשאיר את הסעיף בתכנון.

ישנה הצעה להשאיר את הסעיף במקומו
והצעה שניה להעבירו לסעיף מט' 11.

היו"ר ר. שרי:

ה צ ב ע ה

- רוב בעד ההצעה להשאיר את הסעיף במקומו
- מעוט. בעד העברתו לסעיף 11

הוחלט להשאיר את סעיף 27(א)(2) במקומו.

ה ס ת י ל י ג ו ת לחברי הועדה מ. בנטוב ו-מ. אונא.

ה ס ת י ל י ג ו ת בסעיף 27(א)(5)(6) לחבר הועדה א. גולדרט.

היו"ר ר. שרי: סמוך לסעיף 27 נדבר בענין הקואופרטיבים.

אזכרה:

דברתי נגד זה שהקואופרטיבים אינם כלולים בחוק. צריך בענין זה חוק מיוחד. איני יכול להסתייג ולומר כי חוק זה חל גם על קואופרטיבים, כי אז אם כל הארץ תהיה קואופרטיבים, לא יהיה חוק עבודה ומנוחה בארץ.

י. בר-ניב:

חשבנו שהפתרון הנכון הוא להפריד בין שכירים וחברי קואופרטיב. ברור שעל שכירים בקואופרטיבים החוק חל. אשר לשאלת שעות העבודה וסידורים אחרים של חברי הקואופרטיבים, - אנו מכינים עתה את חוק האיגוד השתופי אשר לא יהיה חוק כללי של איגודים שיתופיים, אלא יהיו לפי פרקים לסוגי איגודים שיתופיים והוא יבחין בין איגודים שיתופיים שרותיים, יצרניים, צרכניים, אשואיים וקולקטיבים. בחוק זה נצטרך למצוא פתרון לבעית שעות העבודה.

היו"ר ר. שרי:

עוד נחזור לדון בשאלה זו. נעבור עתה על החוק מסעיף 21. כשנגיע לסעיף 28 נצטרך לדון בקשר לתחולת החוק על קואופרטיבים.

אנו חוזרים לסעיף 21. (קודא את הסעיף):

21 (א) סמכויותיו של מפקח עבודה ביחס לכל מקום שיש לו יסוד להניח כי מועבד בו עובד הן כסמכויותיו של מפקח עבודה לפי סעיף 10(1) לפקודת מחלקת העבודה, 1943.

(ב) מפקח עבודה ושאי לחקור כל אדם הנמצא במקום שאליו בא מפקח העבודה בחוקף סמכויותיו לפי סעיף קטן (א), בכל ענין הנוגע לחוק זה אך לא יידרש אדם ליתן תשובה או עדות העלולה לגלגל עליו אשמה.

(א) ספק עבודה רשמי לרשות בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של הנחקר.

(ג) דין הפרוטוקול שנרשם בהתאם לסעיף קטן (ב) כדין פרוטוקול (הודעה) שנרשם בהתאם לסעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה חלים עליו.

א. גולדרט :
אני מציע, שבסעיף 21(ב) ייכתב:
"רשמי לחקור כל עוגד" ולא: "כל אדם".

היו"ר ר. טרי :
(קורא את סעיף 22, 22)
ברצוני להזכיר בסעיף 22 קטור עם סעיף
22. 30 הסתייג לא להתקין את התקנות בלי התייעצות עם ארגוני-העובדים.

(קורא את הסעיפים 23, 24, 25)

י. בר-ניב :
בסעיף 25, 25, הסקרה פשוט מאד,
לדוגמא: בטל תל-אכ"ב, "אוצר מפעלי ים"
סדר את הפריקה והטעינה בנטל לקבוצת עובדים, קב" "פריקה וטעינה".
אטום, "אוצר מפעלי ים" סכתיב לקבוצה את שעות העבודה, אך אין קטר
של חקיקה ביני האוצר מפעלי ים" לבין כל אחד מחברי קב" "פריקה
וטעינה". זוהי דרך להתחמקות מהחוק. על כן אנו אומרים, כי אם
אוצר מפעלי ים באמת ספק על שעות העבודה של אנשים אלה וחסר רק
קטר החוזה בינו לבינם, למרות זה הוא נחשב לאחראי שלא להעבירם
יותר מהטותר.

היו"ר ר. טרי :
(קורא את סעיף 26)

בקטר לסעיף 27 התעוררה שאלה של תחולת
או אי-תחולת החוק על קואופרטיב, נייחט לחבריו. שפענו שהיועץ-
הטכני של סטרד העבודה כי הרגולציה של עבודה ומנוחה טוועית של
הקואופרטיבים, הטטרד העבודה חוטב לכלול זאת בחוק האיגוד-השתופי.
אם תשובה זו ספקת את החבריים, אנו יכולים לעבור לסדר-היום.

א. כהן :
ברצוני להכניס הסתיונות של תוטפת
סעיף האומר שהטר רשמי להתקין תקנות
טיוחדות להסדר שעות העבודה והמנוחה בטוגיט סטוייסיים של אגודים-
שתופיים.

ס. אונא :
אבקט את היו"ר לברר עם שרת-העבודה
מה הטצב הטרויק בענין זה, ולהודיענו.

היו"ר ר. טרי :
נחזור לבקודה זו בישיבתנו הבאה שתתקיים
סחר בגוקר.

ברצוני עתה לסיים את החוק, כדי ססחר
כבוקר נדון רק על ההסתיוניות שנרשמו ועל הנוסחים שיש להכניס במקומות
שלא סיימנו את הדיון עליהם.

(קורא את הסעיפים 28, 29, 30)

לר.

בטעיף 30, בטקסט שכתוב: "טעיף 12 (א) -
ו-12 (ב) - יט להטמיט את ה-(א) וה-(ב)

היו"ר ר. טרי:

ולחטאיר דק "טעיף 12".

(קורא את טעיף 31)

לחבר הועדה א. גולדרט, הטציע להוסיף:
"לאחר התייעצות עם האיגוד-המקצועי".

הסתיו גות:

גב בטעיף 31 יט להטמיט, ~~אמטמיט~~ שכתוב
טעיף 12 (א) ו-12 (ב) את ה-(א) וה-(ב)

היו"ר ר. טרי:

ולחטאיר דק: "טעיף 12".

(קורא את הטעיפים 32, 33, 34).

סחר עלינו להחליט על הניסוח של
היתר עבודה בשעות המנוחה; על הניסוח הכולל שטר אונא ובר-ניב התנדבו
להכין בטכילנו, בטעיף 11; עלינו להחליט על הרשות הטוטטכת שתתיר
את העבודה בשעות המנוחה; ועל ההצעה שעבור עבודה בשעות המנוחה
התשלום הוא 200%, או לגמדי לא.

דברתי עם שרת-העבודה והיא אמרה לי,
כי חופטת החגים פוצאת את סקוטת בחוק הנוטטות, ואין כל טיבה
לערבב שתי פרטות.

(היטלבה נסתיימה בטעה 13.50)